

Nr 408.

Av herr **Anderson** i Knapasjö, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 389, med förslag till lag om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

Att den av 1918 års riksdag antagna lag om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo, under den korta tid densamma ägt tillämpning, utgjort ett gott stöd i skogsvårdsstyrelsernas hand för skogsvårdens befrämjande, torde ingen kunna bestrida. I proposition nr 389 vid årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t förlängning av lagens giltighetstid. Och att så bör ske, därom torde knappast råda mer än en mening.

Rörande bestämmelserna i 3 § av förutnämnda lag beträffande avverkning på grund av upplåtelse, som skett före den 15 maj 1918, tarvar dock denna lag ett förtydligande. Ofantligt många äro de intressetvister, som uppkommit på grund av olika tolkning av denna paragraf, varom också yttranden från vederbörande skogsvårdsstyrelser bära vittnesbörd. I allmänhet har man varit böjd för den tydning av nämnda paragraf, att lagen i intet avseende äger tillämpning på avverkningsrätt, upplåten före meranämnda dag, vilken tolkning jag också håller före att den hade varit den lämpligaste och knappast till så stor skada för skogsvården som obehaget av de intressekonflikter, en annan tolkning åstadkommit. Då emellertid så ej lärer vara fallet, följer som konsekvens härav, att bestämmelser införas i lagen, som trygga innehavaren av dylik avverkningsrätt för ekonomisk förlust.

I sitt anförande till statsrådsprotokollet omnämner också vederbörande departementschef, att de flesta skogsvårdsstyrelser i sina yttranden

rörande erfarenheten av lagens verkningar hemställt, »att i lagen måtte intagas bestämmelse om att markägare är skyldig återbära köpeskilling för sådan skog, som ej får avverkas på grund av bestämmelsen i denna lag».

Det synes mig vara av synnerlig vikt vid besluts fattande om längre giltighetstid av en lag, vilken har så stor betydelse för landets skogsvård, att riksdagen, på grund av de erfarenheter som gjorts under tid som flytt sedan lagens ikraftträdande, söker ändra de brister som vidlådit densamma och undanröja orsaker till intressekonflikter. En sådan brist är saknaden av bestämmelser, som skydda innehavaren av avverkningsrätt för ekonomisk förlust i det fall, att han icke före avverkningstidens utgång kan göra sig rättigheten tillgodo.

I anledning härav hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 389 rörande förslag till lag om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo, att förutnämnda brist i 1918 års lag blir avhjälpd, eventuellt genom införande av en 15 § i enlighet med det av vissa ledamöter av lagrådet avstyrkta förslaget.

Stockholm den 8 april 1919.

C. Edor Anderson
i Knapasjö.
